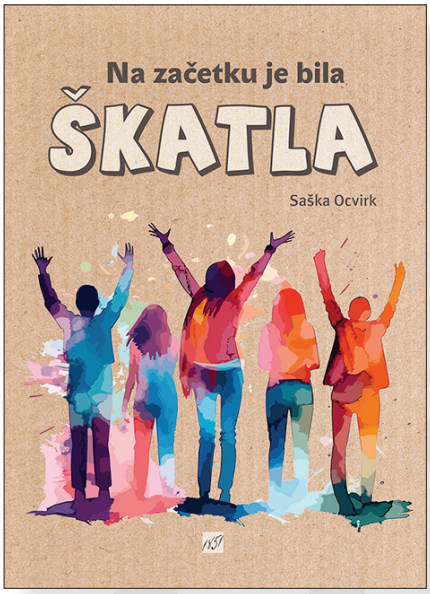
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

SAŠKA OCVIRK: NA ZAČETKU JE BILA ŠKATLA

Leto molitve – kelih, ki se nikoli ne izprazni

Vse se je začelo s škatlo. S táko preprosto in neugledno, od katere nihče ni prav dosti pričakoval. Potem pa so listki začeli padati skozi ozko odprtino na vrhu. Za hip se je zazdelo, kot da je tista reža čudežni portal in bo vsak listek na drugi strani zdaj zdaj vzel v roke Jezus … Šmarnično branje za majske dni (ali kateri koli čas v letu) nas v 31 zgodbah preseli v doživljanja in razmišljanja otrok, njihovi molitveni nameni pa čisto navadno škatlo spremenijo v veličasten kelih molitve, ki ga vsi polnimo in v trenutkih stiske vsi iz njega pijemo.

Tik pred velikim finalom šolskega leta, preden se vsujejo zadnje kontrolke, testi in spraševanja, sestra Marta otroke v župniji povabi na druženje. Vseh trideset se jih zbere – ob velikih kosih pice, obujanju spominov na doživetja lanskega oratorija in … nenavadni škatli sredi mize. Sestra Marta otroke povabi, naj na listke napišejo svoje razmisleke, doživetja, stvari, ki jih vznemirjajo ali radostijo, kaj, za kar prosijo. Drug za drugim s svojimi molitvenimi nameni polnijo skupno škatlo molitve.

Skupaj z otroki spoznamo, da je molitev lahko zahvala, prošnja ali slavljenje, da je drugačna pri vsakem človeku, vedno pa globoko povezana z njegovim notranjim doživljanjem. V iskrenih, humornih, ganljivih in navdihujočih zgodbah, izročenih naši nebeški materi Mariji, se prepozna vsak otrok, starejši se po njih otrokom laže približajo, vsi skupaj pa se na koncu povežemo v molitveno skupnost, ki jo simbolizira kelih molitve.

O avtorju

Saška Ocvirk (1979) je po izobrazbi profesorica slovenščine in zgodovine, po izkušnjah radijska in časopisna novinarka, po življenjskem raziskovanju specializantka logoterapije,

Foto: Grupa

Podatki o knjigi:
- Naslov: Na začetku je bila škatla
- Avtorica: Saška Ocvirk
- Zbirka: Šmarnice
- Šmarnicam na pot: mag. Marko Rijavec
- Strokovni pregled: Slovenski katehetski urad
- Grafike na naslovnici: Alina Asberga Nabergoj in Shutterstock
- Urednica: dr. Tanja Ozvatič
- Format: 150 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 92
- ISBN: 978-961-278-695-3
- Cena: 10 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

zaposlena kot knjižna urednica pri Celjski Mohorjevi družbi, po prvem poslanstvu pa žena in mama treh fantov. Z družino živi na Kalobju. Vedno so jo navduševale zgodbe. Tiste velike, ki so v knjigah že povedane, in tiste majhne, ki jih ljudje v mreži medsebojnih odnosov pletemo vsak dan na novo. V smehu, solzah, sprejemanju in odpuščanju se zbirajo utrinki, ki jih je zapisane včasih vredno tudi deliti. *Na začetku je bila škatla* je njen knjižni prvenec.

Odlomki iz knjige

ZMOTE PAMETNIH STARŠEV

Moje življenje je naporno. Star sem že deset let, poleti bom enajst, hodim v peti razred in še vedno nimam telefona. Ne pametnega ne neumnega, sploh nobenega. Moj najstarejši brat ga je dobil v osmem razredu, drugi v devetem, jaz ga baje ne bom nikoli, ker da se starša učita na napakah.

Mislim – upam in molim –, da se šalita, ker sicer se lahko gladko preselim v jamo. Že to, da imam Snapchat inštaliran na maminem telefonu in sem dosegljiv enkrat na vsake kvatre, je strašna omejitev za vsako civilizirano življenje. Bolj ko jim razlagam, da to ne gre, manj me upoštevajo.

Zadnjič smo šli na obisk k mamini sodelavki. Pri njih imajo tudi tri otroke. Ati in mami pravita, da res zgledne in zelo pridne. »Ja, res so fajn. In vesta kaj, Playstation imajo!« sem se skoraj razpočil. Če to ni zadosten argument, da ga končno dobimo še pri nas, pa tudi nič nočem.

To je bitka, v katero se že nekaj let podajam skupaj z bratoma. Playstation je na vrhu vseh seznamov želja. Vsaj mojih. Seveda bi vse skupaj nadzirala ati in mami. Seveda obstajajo igre, kjer se celo razmigaš, kot da si šel na sprehod na Resevno; pa take, ki spodbujajo znanje pri matematiki in angleščini. Celo tiste najbolj brezvezne spodbujajo bratsko povezanost in prijateljstvo! Še in še je pametnih argumentov za nakup igralne konzole!

O bratski navezi bi se sicer dalo razpravljati. Ko sem predlagal, da bi zadevo kupili sami, je starejši brat rekel, da on tako ali tako nima časa za take neumnosti, drugi pa, da se mu zdi škoda denarja. Da pa me iz srca podpirata, če bi jaz rad žrtvoval svoje prihranke.

Zdaj so mi na računalnik dovolili naložiti dve igrici, kar je v osnovi precej brez veze, še bolj brez veze pa je, da sta mi na voljo enako dolgo, kot berem ali vadim kitaro. Nikoli si nisem predstavljal, koliko črk in vrstic gre v eno minuto in kako se čas ob notah in brenkanju vleče. In kako je mogoče, da ob zlaganju Minecrafta tako bliskovito mine?!

Ko nas povabijo k molitvi, odrasli za to vedno uporabljajo kake velike besede in plemenite namene. Jaz bom povedal čisto po domače. Ljubi Jezus, ljuba Mati Marija, ne vem, kje sta ati in mami slišala, da imajo eni otroci pametne telefone, drugi pa pametne starše. Ju lahko prepričata, prosim, da jima ni treba biti najbolj pametna na svetu? Če pa ne bo šlo, vaju prosim za potrpljenje, da bom laže počakal. Tista knjiga, ki sem jo prisilno začel brati, se je pravzaprav kar naredila. (*Str. 15–16*)